

[Arne Christiansen]

Jeg ved ikke, hvad VS havde ventet af denne forespørgselsdebat her i dag ud over at få lejlighed til at demonstrere egen selvglad kompetence. På forhånd var det jo givet, at regeringen ikke ville nationalisere. Det vidste vi bl. a. fra statsministerens udtalelser på den socialdemokratiske kongres. På den anden side havde vi og har vi stemningen og en vedtagelse fra samme kongres om et statsligt engagement i energisektoren, herunder Nordsøolien, så hensigten skal såmænd nok være god nok. Det er kun den politiske opbakning og de nødvendige økonomiske midler, der mangler, og som bremser regeringens mere ideologiske hensigter.

For at der ikke skal være nogen tvivl om venstres opfattelse af denne sag, kan jeg sige, at vi er af den opfattelse, at staten ikke kan løbe fra indgåede aftaler. Jeg vil også gerne minde om de omstændigheder, hvorunder eneretsbevillingen i sin tid blev givet af en socialdemokratisk regering. Men lad mig så føje til, at havde det været i dag, så ville eneretsbevillingen nok havde set anderledes ud.

Erkendelsen af udviklingen afspejler sig også i aftalen mellem bevillingshaveren og handelsministeren af 15. juli 1976, en aftale, der som allerede antydet én gang her i dag jo blev hilst med tilfredshed af den daværende handels- og energiminister. Samme erkendelse af udviklingen læser jeg i det netop offentliggjorte udspil for DUC med øjeblikkelig afgivelse af arealer, der er fire gange større end forpligtelsen i januar næste år, tilbud om en olierørledning og garanti for leverance af 75 pct. af produktionen, stigende til 100 pct.

Jeg finder, det er fornuftigt, at DUC har offentliggjort sine tilbud efter de mytedannelser, der med forskellige kilder har fundet sted nu gennem flere måneder. Jeg synes også, det siger lidt om klimaet omkring denne debat, at den ene part enten må skrive læserbreve eller avertere helsides for at få sine synspunkter frem i givne organer, endda organer, der engang kaldte sig organer for den højeste oplysning.

Vi kender jo ikke officielt energiministerens udspil, selv om der var antydninger i redegørelsen her i dag, men hvis det er 50 pct. nu og 50 pct. om 5 år, så er det efter venstres opfattelse et udspil, som hverken er anstændigt eller realistisk. Hvis vi skulle give energiministeren et godt råd – og jeg forstår, ministeren brugte udtrykket, at man ønsker

tilstrækkelige arealer tilbagegivet i et hurtigere tempo – så vil jeg foreslå, at man lytter til, hvad vi siger her. Det gør han vel næppe, men at han i hvert fald forhandler ud fra DUCs tilbud, hvor punkt 1 og 2 må være umiddelbart acceptable.

Spørgsmålet om en olierørledning har venstre på et tidligere tidspunkt ønsket nærmere og mere alsidigt belyst. Det var der måske grund til, efter at DUC har vist interesse for et sådant projekt, enten helt finansieret af DUC eller under en eller anden form i samarbejde med staten. Jeg siger ikke dermed, at vi har bundet os til et eventuelt projekt, men vi vil følge det med interesse.

Under alle omstændigheder vil vi nøje følge regeringens bevægelighed i de forhandlinger, som jo ikke er afbrudt. Vi vil her som på andre områder være på vagt over for, at regeringen ikke benytter givne situationer til direkte eller indirekte at gennemføre socialisering af energisektoren. Regeringens handlinger på dette område, som vi i dag diskuterer, lader ikke tvivl om, at det ikke alene er forsyningssikkerheden, men også socialiseringslysten, der ligger til grund for de senere måneders mange forskellige tilkendegivelser, og vel dermed også det udgangspunkt, man har for sine forhandlinger.

Energiministeren sagde – hvis jeg fik noteret det rigtigt ned – at han ikke i dag ville drage definitive konklusioner med hensyn til, hvordan disse forhandlinger skulle ende. Men jeg vil gerne spørge ministeren: under forudsætning af, at man under den ene eller den anden form får syvogtredive komma en eller anden procent af blokkene tilbage eller man får mere eller mindre, hvordan vil man så udnytte dem? I hvilket tempo vil man udnytte dem og på hvilke betingelser. Jeg mener, at regeringen i høj grad har en forpligtelse efter den kritik, der indtil i dag er rettet mod bevillingshaverne.

Annelise Gotfredsen (KF):

Vi må erkende, at det for det danske samfund er særdeles vigtige interesser, der står på spil gennem forhandlingerne om Nordsøolien. Vi har i dag fået energiministerens svar på forespørgslen og kan med regeringen være enige i, at der må satses på en forhandlingsløsning med baggrund i et godt gammelt dansk princip om, at aftaler skal holdes. Der